

[Haastrup Clemmensen.]

samme tid, således som vi udførligt drøftede det i fredags under andenbehandlingen, godt mente sig i stand til at tage standpunkt til en udskrivningsprocent, endda til en overordentlig lav udskrivningsprocent. Jeg går ud fra, at det ikke er erkendelsen af, at man dengang tog et galt standpunkt, der præger diskussionen. Jeg tror, vi har lov til at understrege, at det er nødvendigt i landets nuværende økonomiske situation, at der hersker ubetinget tillid til, at man vil fortsætte en stram finanspolitik, og så nytter det ikke, at man bare over for en sådan indstilling hos regeringspartierne fra socialdemokratiets side siger, når man skal stemme: ved ikke. Og så kan det heller ikke nytte, at man camouflerer det med mærkelige betragtninger over hamrende usaglighed, og hvad der skal gennemtrumfes, for slet ikke at tale om, at man nu lige her frem til samlingens sidste arbejdsdage fortsætter dagsordensinflationen.

Jeg røber næppe nogen hemmelighed, når jeg på det konservative folkepartis vegne giver udtryk for, at vi mener, det er sagligt rigtigt at fastsætte udskrivningsprocenten som foreslået, at vi derfor vil opfordre til at stemme imod dagsordensforslaget og, når og hvis det falder, at stemme for det her foreliggende lovforslag ved tredje behandling.

Jens Foged: Ja, jeg kan egentlig kun understrege det, hr. Haastrup Clemmensen netop lige har sagt; det er udtryk for vores opfattelse af den situation, vi står i nu. Hr. Grünbaum bruger hele tiden udtrykket „en usaglig fremfærd“ fra regeringens side og fra de partier, der støtter regeringen, men det er jo en sætning, vi har hørt indtil trivialitet, og som ikke passer i den givne situation. Vi kan tiltræde, at man bør fastsætte udskrivningsprocenten så sent som overhovedet muligt, og jeg hører til dem, som mener, at vi udmærket kunne finde en anden form for arbejdsgang her i folketinget, at vi eventuelt kunne tales ved om, om det var rimeligere, at der i fremtiden blev en samling fra 15. september, eller hvad ved jeg, for at vi kunne diskutere disse ting under roligere økonomiske forhold, under mere normale forhold, end vi har i dag.

Vi har jo et behov for denne stramning i

den økonomiske verden, det er erkendt af alle, og når vi har det, må jeg finde det rimeligt, at finansministeren anmoder folketinget om nu at vedtage udskrivningsprocenten på dette tidspunkt for derved at give udtryk for sammenhængen mellem de økonomiske love og udskrivningsprocenten. Det er det saglige i den sag. Og så vil jeg gerne medgive også dette, at skulle der blive brug for lempelser, når vi samles igen til sin tid, vil man nok kunne finde udveje herfor.

Angående dagsordensforslaget vil jeg sige, at når man i det hele taget er kommet så langt, at man i dag bringer lovforslaget om udskrivningsprocenten til tredje behandling, er det et udtryk for, at regeringen ønsker den fastsat nu, og da venstre kan tiltræde dette ønske under de givne forhold, anmoder vi om, at man stemmer imod dagsordenen og for lovforslaget.

Niels Helveg Petersen: Det er fortsat det radikale venstres opfattelse, at det er rigtigt at fastsætte udskrivningsprocenten nu. Vi har ikke forventninger om og ønsker heller ikke i befolkningen at skabe forventninger om, at det vil være muligt i de kommende år over de direkte skatter at lade udgå en yderligere stimulans til det private forbrug; derfor tror vi ikke, der er mulighed for at nå en lavere udskrivningsprocent end den, der her er foreslået.

Hr. Grünbaum spørger nu: ja men vil man så have en realitetsdrøftelse ved mødet i september? Jeg opfatter mødet i september som en sikkerhedsventil; hvis det skulle vise sig, at den økonomiske udvikling former sig helt anderledes, end vi i øjeblikket har mulighed for at overskue, er det helt naturligt at drøfte spørgsmålet i september. Jeg ved ikke, om jeg kan imødekomme hr. Grünbaums ønske om realitetsdrøftelser, men jeg kan i hvert fald imødekomme ønsket om at få reelle diskussioner om landets økonomiske politik også i september. Men jeg må jo nok sige, at som hr. Grünbaum opfatter udtrykket realitetsdrøftelser, har jeg en fornemmelse af, at der deri ligger, at vi skulle kunne mødes på en eller anden halvvej om fastsættelse af en anden udskrivningsprocent, og det tror jeg ikke er det økonomisk relevante; det relevante er en reel meningsudveksling om de økonomi-